

Г. Чубук.

мал. О. Будомери

БУР'ЯНИ

РННГОСНЛАРА

Сказав тато — бур'яни
Позривати на грядках,
Бо понищать вщент вони
Всю городину в рядках.

А я тому не повірив,
Бо нічого ще не знав,—
Татко оком мене змірив
І полоти сам почав.

Але грядочки моєї
Він, половши, не чіпав.
І мені, кінчивши працю,
Він увечері сказав:

— „Отже, Грицю, не займай
Тії грядочки своєї,
Лише добре примічай,
Що зостанеться від неї“.

Я послухав тоді татка
І цікаво слідкував,
Як мою маленьку грядку
Той бур'ян щодень вкривав.

Скоро грядки вже й не видно
Наче ліс, стоїть бур'ян.
Вже стає мені і стидно —
Бо глузує з мене Йван.

Я ж гадав: „дарма, не
шкодить!“

І завзявся пильнувати,
Що на грядці в мене вродить,
Що удасться там зібрати?

Коли час прийшов копати
Все, що виросло в землі,—
Тато мій узяв лопату
І сказав тоді мені:

— „Йди дивися, мій синашу,
Що дають нам бур'яни,
Та міркуй — де лихо наше,
Як пораду нам знайти...“

Тато ось буряк копає,
Вже й півгрядочки скопав,—
Буряків же там немає,
Їх бур'ян пообкрадав.

Замість моркви пресмачної
Я побачив корінці,
Що їх, стиснувши собою,
Задушили бур'янці.

А замісто картоплин —
Мов ліщиновий горіх...
Осоромивсь батьків син —
Курям всім на глум і сміх!

А у батька на грядках,
Де пололи той бур'ян,
Буряки зросли в рядках,
Мов капустаний качан.

Морква там була велика
І солодка, і смачна,
Та й картопля—теж не з лика,
Мов кулак, та ще й рясна.

Після цього я вже знав,
Що наш ворог — бур'янець,
І в думках собі поклав
Його нищити у нівець.

Ціна 25 р.

Державний Науково - Методологічний Комітет Наркомосвіти УСРР та Секція Соціального Виконання дозволили до вжитку, по книгозбірнях установках Соцвиху. Віза № 42 від 16-го квітня 1927 р.

Видання 1-е 1925 - 1926

Зак. № 101 - 1927

Видана Державною
Державною Видавничою Установою

